

ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

асист. Кліменко О.В.

Концепція сталого розвитку економіки визнана світовою спільнотою народів як домінуюча ідеологія розвитку людської цивілізації у ХХІ ст., стратегічним напрямом забезпечення матеріального, соціального і духовного прогресу суспільства. Необхідність переходу на модель сталого розвитку всіх країн світу об'єктивно зумовлена демографічним «вибухом», сучасною науково-технічною революцією, а також сучасним кризовим станом земної біосфери, істотним зниженням її відновлювальних, відтворювальних і асиміляційних можливостей внаслідок надмірних антропогенних навантажень на природу [1].

Аналіз наукових публікацій по проблемі сталого розвитку [2, 3, 4, 5], дозволив відмітити, що сутність цієї концепції полягає у пошуку такої моделі розвитку суспільства, при якій досягається узгодженість і гармонізація його соціальної, екологічної й економічної складових, тобто забезпечується паритетність відносин у тріаді «людина – економіка – природа».

Для підтримки сталого розвитку з кожним роком необхідно виділяти все більше коштів у виробничі комплекси та галузі. Деградація та виснаження природних ресурсів потребують великих капітальних вкладень. Тому, важливою умовою впровадження принципів сталого розвитку економіки України та її регіонів є активізація інвестиційних процесів.

Дослідження проблеми інвестування економіки завжди знаходилося у центрі уваги економічної думки. Це обумовлено тим, що інвестиції торкаються найглибших основ господарської діяльності, визначають процес економічного зростання в цілому. У сучасних умовах вони виступають найважливішим засобом забезпечення умов виходу з економічної кризи, структурних зрушень у народному господарстві, зростання технічного прогресу, підвищення якісних показників господарської діяльності на мікро - і макрорівнях.

Особливо важливі інвестиції для проведення ефективної інноваційної перебудови сфер природокористування, ресурсо- і природозберігання, нарощування темпів виробництва екологічно

чистої продукції та переробки відходів виробництва та споживання, здійснення успішних перетворень для сталого розвитку.

Інвестиційне забезпечення сталого розвитку України має свою специфіку. Нинішня промислова й інвестиційна політика України є суперечливою, оскільки вона базується частково на ліберальній економічній концепції, а частково – на традиції адміністративного регулювання. Розробка ефективного механізму інвестиційного забезпечення виробництва потребує як теоретичного дослідження, так і поглибленого аналізу економічного стану конкретних галузей.

Процес інвестування потребує прийняття ретельно виважених і обґрунтованих рішень, оскільки помилки у виборі напрямів вкладення капіталу у малоефективні, збиткові проекти призводять до скорочення обсягів інвестицій, втрати капіталу і в кінцевому підсумку до зупинки в реалізації інвестиційного проекту і повних збитків.

Досягнення суттєвого прогресу в залученні коштів для перебудови вітчизняних галузей можливе лише завдяки створенню певних умов, зокрема: податкових та кредитних стимулів для конкретних інвесторів; проектів реконструкції та модернізації діючих підприємств.

Таким чином, для сучасного соціо-еколого-економічного становища України необхідна розробка та реалізації ефективної інвестиційної політики, яка повинна стати ключовим фактором сталого розвитку.

Список літератури

1. Бобылев С.Н., Макеенко П.А. Индикаторы устойчивого развития России (эколого-экономические аспекты). – М.: ЦПРП, 2001. – 220 с.
2. Буркинський Б.В., Степанов В.М., Харичков С. К. Природопользование: основы экономико-экологической теории: Монография.— Одесса: ИПРЭЭИ НАН Украины, 1999. — 350 с.
3. Веклич О.А. Эколого-экономические ориентиры формирования модели устойчивого развития Украины / Актуальные проблемы устойчивого развития / В.А. Акимов, Е.В. Бридун, М.Ю. Ватагин и др. – К.: О-во «Знание Украины», 2003. – 430 с.
4. Концепція переходу України до сталого розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://who-is-who.com.ua/bookmarket/ust/6/59.html>
5. Социально-экономический потенциал устойчивого развития: Учебник / Под общ. ред. д.е.н., проф. Л. Г. Мельника (Украина) и проф. Л. Хенса (Бельгия). — Сумы: ИТД «Университетская книга», 2007. — 1120 с.